

Trump, Maduro és a libsi farizeusok

2026 január 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A RÉGI JOBB VOLT – A nemzetközi jog és az arra való hivatkozás egy ócska woke-komcsi hazudozás.

2003-ban az Egyesült Államok megtámadta Irakot. A „megtámadta” kissé eufemisztikus megfogalmazás, mondjuk inkább azt, hogy visszabombázták Irakot a középkorba. 2006-ban Szaddám Huszeint felakasztották. A fegyveres

ellenállás fokozódott az országban, így 2007-ben az USA további 170 ezer (!) katonát vezényelt Irakba.

A támadás hivatalos indoka az volt, hogy Irak tömegpusztító fegyverekkel rendelkezik – els?sorban vegyi fegyverekkel –, továbbá, hogy Szaddám Huszein támogatja az al-Kaida terrorszervezetet.

Szaddám Huszein egy véreskez? diktátor volt, de speciel az al-Kaidát nem támogatta. Majd néhány évvel kés?bb szinte röhögve vallották be az USA és szövetségesei, hogy pontosan tudták, Iraknak egyáltalán nincsenek tömegpusztító fegyverei.

És akkor lássuk az áldozatok számát – a Wikipédia adatai alapján: „Az adatok tartalmazzák mind a háború, mind a megszállás számadatait, összesítve. Tekintve, hogy er?szakos cselekmények valószín?leg a jöv?ben is történnek majd, az adatok nyilván nem véglegesek.
Az iraki civil áldozatok pontos száma nem ismert, az IBC szerint 186 797–210 166 f?, a WHO 2008. január 9-i jelentése szerint azonban 104 000 és 223 000 között van, a legvalószín?bb becslés 151 000. Az iraki hadsereg áldozatainak pontos száma nem ismert, közelít? értéke a Pentagon szerint 30 000 f?.
Az amerikai hadsereg 3794 f?t veszített, 8298 sebesült, orvosi repül?géptranszport szükséges. 19 469 sebesült, orvosi repül?géptranszport nem szükséges. Az összes sérült közül 12 537 f? nem tudott 72 órán belül a szolgálatba visszatérni. 7533 f?nél kellett nem ellenséges eredet? sérülés miatt orvosi repül?gép-transzport, 21 112 megbetegedés és egyéb orvosi eset.
Nem amerikai szövetséges katonai elhalálozások: 297 f? (Ausztrália 2 f?. Bulgária 13 f?. Csehország 1 f?. Dánia 7 f?. Salvador 5 f?. Észtország 2 f?. Magyarország 1 f?. Olaszország 33 f?. Kazahsztán 1 f?. Lettország 3 f?. Hollandia 2 f?. Lengyelország 21 f?. Románia 3 f?. Szlovákia 4 f?. Dél-Korea 1 f?. Spanyolország 11 f?. Thaiföld 2 f?. Ukrajna 18 f?. Egyesült Királyság 169 f?).
Nem iraki civil áldozatok száma: 201 f?. 2009. június 28-áig 4318 amerikai katona vesztette életét Irakban. 2003 tavasza (az amerikai invázió kezdete) óta több mint 110 ezer iraki lett áldozata er?szakos cselekménynek.”

Ez mindösszesen nagyjából 350 ezer halott.

2001 és 2021 között, vagyis húsz éven át tartott az Egyesült Államok afganisztáni háborúja, melynek els?dleges célja a tálibok hatalmának megdöntése volt. A 2001–2021 közötti amerikai invázió húsz év alatt több mint 240 ezer ember (243 125) halálát okozta a Brown Egyetem adatai alapján, ebb?l 180 ezer a civil áldozat.

Részletesebben:

„Civil áldozatok: Legalább 180 000 f?, de a Brown Egyetem szerint a teljes 20 év alatt 46 319 civil áldozat, újságíró, humanitárius munkás volt, ami 47 000-re emelkedik a Magyar Nemzet 2023-as cikkében említi.

Afgán katonák/rend?rök: 69 000+ f?. Talibán és más harcosok: 52 000+ f? (ezek becslések). Amerikai er?k: 2400+ f?. Koalíciós er?k (nem-amerikai): 1100+ f?. Újságírók/Humanitárius munkások: 444 egészségügyi dolgozó és 72 újságíró.”

Majd ennyi áldozat után az Egyesült Államok Biden elnök alatt csapot-papot (és katonai felszereléseket) hátrahagyva egyszer?en kivonult az országból, még a velük együttm?köd? afgánok listáját is hátrahagyta a tálibóknak, akik azóta minden gond nélkül rendezték be középkori rémállamukat.

1999-ben a NATO-hader? az Egyesült Államok vezetésével terrorbombázást hajtott végre Szerbia ellen.

Érdemes egy pillantást vetni a 444 15 évvel kés?bbi visszaemlékezésére:
„1999. március 24-én kezdte meg a NATO Szerbia bombázását. A transzatlanti szervezet történetének második legösszefogottabb akciója, az Irgalmas Angyal 78 napig tartott. Mintegy 2300 légicsapás alatt 4000 bombát dobtak le, ezek 1002 katona, és szerb források szerint 2500 civil halálát okozták, tízezren sérültek meg. Kiemelt célpontok voltak gazdasági, katonai és közlekedési objektumok mellett az áramellátó, vízellátó és tévéadó cégek épületei is.”

Ugye, mennyire tényszer?? S bár kés?bb egy mondat erejéig megemlítik, miszerint „sokan a nemzetközi jog és a genfi egyezmények megsértésével vádolták a szervezetet”, de a sokak közé nem tartozott az akkori liberális-baloldali sajtó és politika sem. Miképpen ugyanezek nem emlegették a nemzetközi jogot meg a genfi egyezményeket sem Irak, sem Afganisztán esetében sem.

Vagyis Irak, Afganisztán és Szerbia mindösszesen úgy hatszázezer halottja nem váltotta ki a liberális nyugati világ és a hazai ballibsi világ heves tiltakozásait, valamiért nem jutott eszükbe sem a nemzetközi jog, sem semmi más. Leginkább kussoltak.

Most Donald Trump amerikai elnök csapatokat vezényelt Venezuelába, és elrabolták a kommunista diktátort, Nicolás Madurót és annak feleségét. Eddigi tudásunk szerint az akció száz halálos áldozatot követelt, akik valamennyien Maduró test?rségéhez tartoztak, köztük sok kubai.

Vessünk egy pillantást az esetet követ? ballibsi reakciókra!

A Telexen ezt olvashatjuk:

Az amerikai hadsereg múlt szombaton megtámadta Venezuela f?városát és elrabolta annak elnökét, Nicolás Madurót. A támadás elvileg egy hangosabb letartóztatás volt, nem egy háború kezdete, de Donald Trump már arról beszélt, hogy lényegében mostantól az Egyesült Államok irányítja majd Venezuelát és annak hatalmas k?olajkészletét.

De hogyan rabolhatja el egy ország elnöke egy másik ország elnökét? Mi lesz ezután Venezuelában, és az amerikai katonák hamarosan Kolumbiában, Kubában és Grönlandon is megjelennek? És hogyan alakítja át az egész világot ez az újfajta amerikai imperializmus?

A 444 is bizonytalan:

Egyel?re tehát nem tudni, hova vezet az, hogy egy ország diktátor jelleg? elnökét gyakorlatilag elrabolta az Egyesült Államok katonai er?vel. Miel?tt kiemelték Caracasból, Maduro szükségállapotot hirdetett, a kormány pedig felhívást tett közzé: »Az egész országot mozgósítani kell, hogy ezt az imperialista agressziót legy?zzük«.

Értem én ezt a sok bizonytalanságot, csak azt nem értem, hol volt például ez a kérdés Afganisztán vagy Irak vagy Szerbia esetében? Akkor hol volt a bizonytalanság, hol a nemzetközi jog emlegetése, és ki tette fel a kérdést, miszerint hová vezet, ha egy ország diktátor jelleg? (sic!) elnökét gyakorlatilag elrabolta az Egyesült Államok katonai er?vel – ki tette fel ezt a kérdést, amikor mondjuk Huszeint úgy kötötték fel, hogy a végrehajtás során gyakorlatilag leszakadt a feje…?

Huszein egy szörnyeteg volt? Igen. A tálibok szörnyetegek? Igen. Milosevic diktátor volt? Igen. De hogyan lett Maduróból hirtelen „diktátor jelleg? elnök”?

Továbbá: Koszovó a szerbek Erdélye, ahol az albánok népszavazást tartottak és kinyilvánították függetlenségüket, miután jelent?s többségben voltak (vannak) a tartományban. Ezt az egyoldalú aktust – népszavazás, függetlenség kikiáltása – 101 ENSZ-tagállam ismerte el – err?l ezt olvashatjuk:

„Az Európai Unió 27 tagállamából 22 ismeri el a függetlenséget (81 százalék), a NATO 29 tagállamából 25 (86 százalék), míg az Iszlám Konferencia Szervezetének 57 tagállamából 34 (60 százalék). Az Európai Unió (EU) 2008. február 18-án tudomásul vette, de nem ismerte el Koszovó függetlenségének kikiáltását. Egyidej?leg a tagországokra bízta, miként járnak el az ügyben. Az EU többsége az új állam elismerését támogatja, öt tagország (Spanyolország, Ciprus, Görögország, Románia és Szlovákia) azonban nem ismeri el a függetlenséget, mert saját országuk nemzetiségi politikájában nem akarnak kisebbségeik számára hivatkozásként szolgáló precedenst teremteni.”

Világos.

Van egy kérdésem:

ha a Krímben dönt? többségben lév? (ugyanez vonatkozik Donyeckre és Donbaszra) oroszok tartanak egy népszavazást, amelynek eredményeképpen kikiáltják csatlakozásukat Oroszországhoz, az miért nem ugyanaz,

mint Koszovó esete? Mert az albánokkal szemben rettenetes atrocitásokat követtek el a szerbek? Világos és igaz. De pontosan ugyanilyen atrocitásokat, gyilkosságokat, majd pedig népirtást követtek el az ukránok az ottani oroszok ellen. Hát akkor? Mi a különbség? Meg tudná válaszolni valaki ezt az egyszer? kérdést?

Igen, természetesen meg tudná, de nem teszi, mert közben fel kellene köpnie a leveg?be és alá kellene állnia.

Summa summarum: a nemzetközi jog és az arra való hivatkozás egy nagy bullshit, egy ócska, farizeus hazudozás, melyet mindenki és bárki a saját vélt vagy valós politikai érdekeinek megfelel?en rángat el? a sifonérból, aztán, ha fordul a szél, visszagyömöszöli ugyanoda és magasról tesz rá.

Éppen ezért b?ven elegend? rögzíteni a tényt: a kommunista diktátor, gyilkos és kábítószerkeresked? Maduro az USA börtönében ül és várja az ítéletet. Ehhez pedig „csak” száz embernek kellett meghalnia, ami a felsorolt esetek hatszázezer áldozatához képest tényleg szinte semmi, és még Venezuelát sem bombázták vissza a középkorba.

De mi az oka, hogy most hirtelen az összes nyugati farizeus gazember meg woke-komcsi-libsi megtalálta a sifonérban a nemzetközi jogot? Csak annyi, hogy Donald Trumpnak hívják az Egyesült Államok elnökét. Ha Bidennek vagy Kamalának hívnák, most mindenki tapsolna, és Maduro sem lenne „diktátor jelleg? elnök”.

Nem túl bonyolult ez. Csak nagyon undorító és visszataszítóan hazug. De tegye fel a kezét, aki még képes csodálkozni ezen… Igen? Szóval senki. Helyes.

Hát ennyi, és nem több a világhelyzetem. És Magyarország az utolsó menedék nekem.
Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló